ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΛΟΦΟΣ ΜΕ ΤΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

43 Τοῦ Λιούϊς Μπρόμφηλντ

Ἡ Σάρα τήν βοήθησε ν' ἀναστηωθῆ καί νά δολευθῆ πάλι ἀναπαυτικά στά μαξιλάρια της. Ὕστερα ἡ μιγιές ἔσκυψε γιά νά μαζέψη τή στοίβα τῶν βιβλίων κι' ὅταν σηκώθηκε πάλι, εἶδε τήν αὐρά της νά τήν κυττάζη μ' ἕνα εἰρωνικό χαμόγελο.

— Θεέ μου, τή δαρτά πού εἶναι αὐτά τά μυθιστορήματα!, ἔκανε ἀναστενάζοντας. Δέν γράφουν παρά μόνο γιά ἔρωτες. Λές καί δέν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο στόν κόσμο. Ἀκόμη κι' ὁ ἔρωτας καταντάει δαρετός ὕστερα ἀπό κάμποσον καιρό.

Ἡ μιγιές περίμενε πειθαρχικά νά τελειώση.

— Ναί, κυρία, ἀπάντησε. Νομίζω ὅτι ἔχετε δίκιο.

Ἡ Τζοῦλια Σάν χαμογέλασε.

—Ἐν τάξει, Σάρα, ἔκανε. Κι' ὅταν ἐπιστρέψη ἡ δεσποινίς Ἄϊρν, πές της ὅτι θέλεα νά τήν δῶ. Εἶναι ἀνάγκη.

Ἡ ὑπηρέτρια ἔμεινε διστακτική πρίν ν' ἀπαντήση.

— Μά ἡ δεσποινίς Ἄϊρν δέν ἐπιστρέφει ποτέ πρίν ἀπό τά μεσάνυχτα.

Μιλοῦσε ἀράν νά ἤθελε νά κρύψη κάτι. Ἡ γλυκειά φωνή της περιεῖχε κάτι σάν ἀνομολόγητη ὑποψία, σάν κατηγορία.

— Αὐτός ὁ ξένος τήν συνοδεύει πάντοτε, πρόσθεσε.

— Καλά, εἶπε ἡ γριά κυρία. Θά εἶμαι ξύπνια.

Καί μέ ψυχρότητα πρόσθεσε:

— Εἶναι πολύ καλός πού τή συνοδεύει. Δέν θέ νά ἤθελα καθόλου νά ἐπιστρέφη μόνη της τόσο ἀργά. Εἶναι πολύ εὐγενικό ἐκ μέρους του.

Τά μεσάνυχτα, πιστή στό λόγο της, ἤταν ἀκόμη ξύπνια. Εἶχε καταρθώσει μάλιστα νά στηθῆ μέ κόπο στά πόδια της καί, διασχίζοντας τό δωμάτιο μέ ἀβέβαιο βῆμα, ἔφθασε στόν καμό, ὅπου εἶχε τά τσιγάρα της. Κι' αὐτά τῆς τά εἶχε ἀπαγορέψει ὁ γιατρός.

Γυρίζοντας πάλι στό κρυβάτι της πέρασε κοντά ἀπό τό παράθυρο καί, τραβώντας μιά στιγμή πίν κουρτίνα στό πλάϊ, κύτταξε τήν κόκκινη λάμψη σπύ στεφάνωνε τίς ὑψικαμίνους. Τή στιγμή πού ἔκανε νά τραβηχτῆ πίσω, εἶδε δύο σιλουέττες πού περνοῦσαν τή μεγάλη σιδερένια πόρτα τοῦ πάρκου καί πού ξεχώριζαν σάν κινεζικές σκιές στό ἀμυδρό φῶς τῆς Χάλστεντ Στρήτ. Ἡ γυναίκα ἤταν ἡ Ἄϊρν. Τήν συνώδευε ὁ Κρυλένκο.

Ἡ γριά κυρία φύσηξε τό κερί πού ἄναβε στό τραπεζάκι δίπλα της. Ἡ κάμαρα ἔγινε θεοσκότεινη. Κάτω ἀπό τό παράθυρό της, στή στροφή πού ἔκανε ἡ ἀλλέα, τό ζευγάρι σταμάτησε καί ἔμεινε ἐκεῖ κουβεντιάζοντας τόσο χαμηλά, πού ἤταν ἀδύνατο ν' ἀκούσης τί ἔλεγαν. Σέ λίγο ἡ Ἄϊρν κάθησε στό ἄθρο τοῦ μπρουτζίνου Ἐρωτιδέως μέ ὕφος κουρασμένο. Τά ἀδύνατα κορμί της ἔγερνε μπροστά ἀπό τήν κόπωση. Μετά ἀκούμπησε τήν πλάτη της στό ἄγαλμα πού κρατοῦσε στό τεντωμένο χέρι του ἕνα σιδερένιο χαλκά. Ὁ Κρυλένκο ἔσκυβε ἀπό πάνω της καί τῆς μιλοῦσε μέ χειρονομίες. Ψηλά, στό βαλσοῦλωμα τοῦ παραθύρου, ἡ μητέρα, κρατώντας τήν κουρτίνα μέ τό ἕνα χέρι, παρακολουθοῦσε σιωπηλή. Δέν μποροῦσε τίποτε ν' ἀκούση, μόνο νά βλέπη. Τέλος ἡ Ἄϊρν σηκώθηκε καί, βγάζοντας τό ἀσχημο κασκέλλο της, πέρασε τό χέρι της στά ἀκατάστατα μαλλιά της. Ἤταν ἡ στιγμή. Ἡ γριά κυρία, περιμένοντας μιά χειροπιαστή ἀπόδειξη, στηρίχτηκε στό τραπεζάκι δίπλα της.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Ο ΔΙΠΛΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τους ὑψώματα, πού θυμίζουν κάπως ἀπό ψηλά τά ἡφαίστεια τῆς Γῆς. Σ' ὅλους αὐτούς τους σχηματισμούς δόθηκαν κατά τήν ἐπόνησι τοῦ σεληνιακοῦ χάρτη ὀνόματα διαφόρων προσώπων.

Ἕνα ἄλλο ἀξιοσημείωτο τοῦ σεληνιακοῦ ἀναγλύφου εἶναι οἱ ὀρεινοί ὄγκοι καί οἱ ὀροσειρές, πού ἐκτείνονται κυρίως στίς ἄκρες τῶν σεληνιακῶν «θαλασσῶν». Αὐτές οἱ ὀροσειρές ἔχουν γήϊνες ὀνομασίες ("Ἄλπεις, Ἀπέννινα κλπ.). Τά σεληνιακά βουνά εἶναι πολύ ψηλά. Ἔτσι, ἔξαφνα, ἡ ὑψηλότερη βουνοκορφή τῆς ὀροσειρᾶς Ντέρφελ ὑψώνεται ὀκτώ χιλιόμετρα πάνω ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς Σελήνης. Ὁ βυθός τῶν ὀρεινῶν ὄγκων βρίσκεται κατά μέσο ὄρο 2—4 χιλιόμετρα πιό κάτω, ἐνῶ οἱ προσχώσεις τους εἶναι κατά 0,5—1,5 χλμ. πιό πάνω ἀπό τήν «ξηρά». Ἡ ὀπό «ξηράς» προστασία βρίσκεται κατά 1,5 περίπου χιλμ. πιό πάνω καί στήν «θάλασσα τῶν βροχῶν» κατά 2 χιλιόμετρα πιό κάτω ἀπό τό μέσο ἐπίπεδο τῆς σεληνιακῆς ἐπιφανείας.

Στήν ἐπιφάνεια τῆς Σελήνης ἀνεκαλύφθησαν πολυάριθμες ρωγμές, κυρίως στίς «θάλασσες». Σέ μερικές μάλιστα περιπτώσεις (ὅπως ζέ.χαφνα, στήν «θάλασσα τῆς ὑγρασίας») οἱ ρωγμές αὐτές προχωροῦν σέ μερικές συγκεντρωμένες γραμμές, παράλληλα μέ τά ὑψώματα τῶν «θαλασσῶν ἀκτῶν».

Τέλος, οἱ παρατηρήσεις τῆς Σελήνης κατά τήν πανσέληνο (ὅταν σέ κανένα βουνό δέν παρατηρῆται σκιά ἀπό τήν Γῆ) ἀποκάλυψαν ὁκόμα ἕξαν ἐνδιαφερο τύπο σεληνιακῶν κρατήρων. Σ' αὐτή τήν φάση οἱ ἀστρονόμοι ἀνεκάλυψαν στήν Σελήνη 300 κρατῆρες μέ σχετικά καθαρές ρωγμές, ἀπό τίς ὁποῖες διακλαδώνονται σέ διάφορες πλευρές (κάποτε σέ ἑκατοντάδες) ἰσῆ μέ τό 1/4 τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου) πολυάριθμα πολλές φορές συστήματα (ἄν καί συμβαίνει νά εἶναι μόνο ἕνα-δύο) ἀπό φωτεινές κορδέλλες «ἀκτίνες». Οἱ παρατηρήσεις ἀπέδειξαν, ὅτι αὐτές οἱ ἀκτίνες διέρχονται ἐλεύθερα κοιλ μέσα ἀπό τά βουνά, καί μέσα ἀπό τούς κρατῆρες, καί μέσα ἀπό τίς «θάλασσες», (σαν νά πέφτουν κόπιστε πάνω τους ἀπό ψηλά). χωρίς ὅμως ν' ἀλλάζουν αἰσθητά τό ἀνάγυλφο τῶν τμημάτων τῆς Σελήνης, ἀπό τό ὁποῖο αὐτές περνοῦν.

Τέτοιες εἶναι οἱ γεωλογικές ἰδιότητες τῆς συγκροτήσεως τῶν διαστόρων τμημάτων τῆς σεληνιακῆς ἐπιφανείας.

Ποιές εἶναι, ὅμως, οἱ φυσικές συνθῆκες στήν Σελήνη κι' ἀπό τί μπορεί ν' ἀποτελῆται ὁ σεληνιακός φλοιός;

Οἱ πολυάριθμες παρατηρήσεις τόσο ἀπό τούς Ζοθιετικούς ἀστροφυσικούς, ὅσο κι' ἀπό τούς συναδέλφους των των ἄλλων χωρῶν, πού ἔγιναν μέ τήν βοήθεια φασματικῶν συσκευῶν, θερμοστοιχείων καί φωτομέτρων, καθώς καί μέ τήν φωτογράφησι τῆς Σελήνης μέ ὑπέρυθρες καί ὑπεριώδεις ἀκτίνες, μᾶς δίνουν μόνον ἐν μέρει τήν ἀπάντησι σ' αὐτά τά ἐρωτήματα.

Ἰδιαίτερως, ἡ χρησιμοποίησις τῆς φασματικῆς ἀναλύσεως στήν Σελήνη δέν ἐπιτρέπει νά καθορισθῆ ἡ χημική σύνθεσις τοῦ φλοιοῦ τῆς, ἐπειδή αὐτή μόνον ἀντανακλᾶ τό ἡλιακό φῶς.

Πάντως, στο προηγούμενο ἄρθρο μας ἀναφέραμε τί ξέρουμε γιά τήν συγκρότησι τοῦ ἐξωτερικοῦ τμήματος τοῦ σεληνιακοῦ φλοιοῦ, στό ὁποῖο καί ἐξηγήσαμε ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς μικρῆς δυνάμεως βαρύτητος τό περιβλημα τῶν ἀερίων διερρευσε ἀπό τήν Σελήνη πρίν ἀπό ἀμνημόνευτα χρόνια καί μ' αὐτό ἐξατμίσθηκε ἀμέσως καί τό νερό. Γι' αὐτό καί στά σεληνιακά βουνά δέν ὑπάρχουν ἴχνη ὑδατίνων διαβρώσεων. Ἔτσι, μέ τήν ἔλλειψι τῆς ἀτμοσφαίρας ὁ σεληνιακός φλοιος βρέθηκε, κατά πρώτο λόγο, ἀνυπεράσπιστος ἀπό τίς ἀπευθείας πτώσεις τῶν μετεωριτῶν καί, κατά δεύτερο, ἔμεινε ἔρμαιος στίς μεγάλες ταλαντεύσεις τῆς θερμοκρασίας.

Ἀπό τίς παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων τοῦ κεντρικοῦ σοβιετικοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Πούλκοβο διεπιστώθη ὅτι ἡ θερμοκρασία στήν ἐπιφάνεια τῆς Σελήνης ἀλλάζει ὁπό ~150 βαθμούς Κελσίου κατά τό σεληνιακό μεσημέρι στούς —150 βαθμούς κατά τήν σεληνιακή νύχτα. Οἱ παρατηρήσεις κατά τίς ἐκλείψεις ἀπέδειξαν μιά ἐκπληκτική γρήγορη πτώσι τῆς θερμοκρασίας ἀπό τήν μείωσι τῆς ἐνεργείας πού ἔρχεται ἀπό τόν "Ηλιο. Μέσα σέ τρεῖς ὥρες, ἡ θερμοκρασία τῆς σεληνικῆς ἐπιφανείας πέφτει σχεδόν στούς 200 βαθμούς.

Ἡ γρήγορη πτώσις τῆς θερμοκρασίας κατά τίς ἐκλείψεις ἀποκαλύπτει τήν ἐξαιρετικά χαμηλή ποσότητα θερμικῆς ἐνεργείας, πού εἰσχωρεῖ στό ἐπιφανειακό στρῶμα τῆς Σελήνης. Κανένα ἀπό τά ὁρυκτά τῆς Γῆς δέν φθάνει σέ τέτοιες χαμηλές θερμοκρασίες. Γι' αὐτό, ὅπως φαίνεται, μπορεῖ νά θγάλουμε τό συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς Σελήνης εἶναι σκεπασμένη σέ βάθος 5 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπό ἕνα κονιοποιημένο σταῦρωμα ὀρυκτῶν, ὑπό μορφή σκόνης. Γιά τό πιό βαθειά στρώματα τῆς σεληνιακῆς ἐπιφανείας εἶναι ποάς τό παρόν δύσκολο νά ἀποφανθοῦμε, ἄν αὐτά ἀποτελοῦνται ἀπό σκόνη, ἤ ἀπό πωτογενῆ συμπαγῆ ὀρυκτά.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΓΡΑΨΕ ΤΟ «ΣΠΗΓΚΕΛ» ΠΕΡΙ ΤΩΝ κ.κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ ΜΑΚΡΗ

ΒΑΣΙΣ ΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΞ ΜΕΡΤΕΝ

Παρατίθενται κατωτέρω τά συκοφαντικά κείμενα τῆς ἑ'Εφημερίδος τοῦ 'Αμβούργου», μεταφρασμένα ἀπό τήν ἑλληνικήν πρεσσέϊαν τῆς Μπόν. Περί αὐτῶν γράφομεν εἰς τήν 1ην σελίδα :

«... "Αλλωστε, κύριε στρατιωτικέ σύμβουλε, μεθαύριον πράκειται νά ἀνατινιαχθῆ ἡ γέφυρα τοῦ Γοργοποτάμου», λέγει ἡ νεαρά δεσποινίς, ἡ ὁποία ἐργάζεται ἀπό μερικῶν ἡμερῶν εἰς τά γραφεῖα τοῦ Μέρτεν. «Ἡ γέφυρα τοῦ Γοργοποτάμου». Ὁ Μέρτεν ἀνεπήδησε. Ἐάν ἡ γέφυρα αὐτή ἀνατινιαχθῆ, ἀπειλεῖται σοβαρώς ὁ ἀνεφοδιασμός τῆς Θεσσαλονίκης. «Πόθεν γνωρίζετε τοῦτο;», ἐρωτᾶ. Ἡ νεαρά δεσποινίς χαμογελᾶ. «Ἀκούονται μερικά», λέγει. "Ομως ὁ Μέρτεν εἶναι ἤδη ἐκτός τοῦ δωματίου καί κατεβαίνει πηδώντας τίς σκάλες μέχρι τῶν γραφείων τοῦ διοικητοῦ Θεσσαλονίκης—Αἰγαίου στρατηγοῦ φόν Κρένσκυ. Ἀναφέρει ὅ,τι πρό ὀλίγου ἤκουσε. Ὁ στρατηγός δέν δίδει σημασίαν. «Ψευδῆς συναγερμός, Μέρτεν», λέγει.

"Οχι, δέν εἶναι ψευδής συναγερμός. Ἡ Δοξούλα Λεοντίδου τοῦ ἔχει δώσει μερικάς πολυτίμους πληροφορίας. Ὁ Κρένσκυ ὑψώνει τούς ὤμους. «Καλά, λοιπόν, θά στείλω ἐκεῖ μερικούς στρατιώτας. Δέν πιστεύω ὅμως εἰς τήν ἀνατίναξίν».

Ὁ Κρένσκυ ἠπατᾶτο. Ἀκριβῶς κατά τήν ὑποδεχθεῖσαν ὅραν ἡ γέφυρα ἀνετινάσσετο ὑπό τά ὄμματα τῶν φυλασσόντων αὐτήν στρατιωτῶν. Εἰς τό σκότος οἱ "Ελληνες ἀγνωσταί ἀντιστάσεως κατώρθωσαν ἀνευ πολλοῦ κόπου νά ἐξαπατήσουν τούς Γερμανούς.

Ἀπό τῆς ἡμέρας ταύτης ἐκτιμῶνται αἱ πληροφορίαι τῆς Δοξούλας διοικητῆ. Ἡ Δοξούλα εἶναι ἕνα ὄμορφο νέο κορίτσι τότε, ἀκριβῶς εἰς τήν ἡλικίαν, εἰς τήν ὁποίαν νέα κορίτσια ἀρχίζουν νά ἐνδιαφέρωνται κάπως περισσότερον διά τούς ἄνδρας. Τά μαῦρα της μάτια ἔζελπαν πράγματι πολλά.

Ὁ Μέρτεν ἦτο τακτικός ἐπισκέπτης τῆς οἰκογενείας της. "Οχι ὅμως πάντως χάριν τῆς νεαρᾶς Δοξούλας. Περί αὐτοῦ ἐμερίμνα ἤδη ὁ μνηστήρ της Μακρῆς. "Οχι, αἱ ἐπισκέψεις τοῦ Μέρτεν εἶχον τελείως ἄλλην αἰτίαν. ...Ἔτυχε νά γνωρίζη ὅτι ὁ θεῖος τῆς Δοξούλας Κωνσταντίνος εἰς Ἀθήνας δέν ἠσχολεῖτο μόνον μέ τήν πολιτικήν, ἀλλά παραλλήλως «ἔκαμνε καί δουλειές μέ πληροφορίες». Καί δή ὑπό διπλῆν ἰδιότητα... Ἀφ' ἑνός ὡς μέλος τῆς κινήσεως ἀντιστάσεως καί ἀφ' ἑτέρου ὡς «ἀμπατζοῦ προσωπου» τῆς γερμανικῆς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας. Δοθέντος ὅτι τό Ἴδιον ἰσχυε καί διά τόν μνηστῆρα τῆς Δοξούλας Μακρῆν, δέν ἠδυνήθη ὁ Μέρτεν νά ἀντιστῆ εἰς τήν παράκλησιν τῆς Ἑλληνίδος ὅπως χρησιμοποιῆ τήν ὑπερασταικήν γραμμήν πρός Ἀθήνας διά συνομιλίας μετ' αὐτοῦ. «"Ομως», ἐνθυμεῖται ὁ Μέρτεν, «δέν ἦσαν ἁπλῆς ἐρωτικοί ψίθυροι οὔτε ἐπαλλόν τότε τά σύρματα».

Εἰς τήν Ἑλλάδα ἀπέδειξε πολλά τό νά ἐπίεις τις πράκτωρ τῶν Γερμανῶν. Ὑφίστατο μία σχεδόν ὑπερβατική διάταξις διά τήν «ἀνώλογον» ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων πρακτόρων ἐκ τῶν ἐκκαθαισθεισῶν Ἑβραϊκῶν περιουσιῶν. Ἐν τούτοις καί κατ' ἄλλον τρόπον καί μορφήν ἠδυνατό τις νά κερδίζη χρήματα».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΚΟΗΘΕΙΩΝ

Ἀκόμη καί σήμερον ἐνθυμεῖται ὁ Μέρτεν τίς ὀραδυές μέ τήν οἰκογένειαν Λεοντίδου. κ'Ο θεῖος Κωνσταντινος ἤδη ἀπό τότε ἐκάθητο πλησίον τῆς θερμάστρας καί ἀνακάτευε σκεπτικός τό φλυτζάνι τοῦ καφέ, ἐνῶ ὁ Μέρτεν φλυαρούσε μετά τοῦ Μακρῆ καί τῆς Δοξούλας περί σχεδίων καί ἀμοιβῶν. Ἡς ἐνδύμιον προσέφερεν εἰς τόν Μέρτεν διά τά Χριστούγεννα τοῦ 1942 — 43 ἕνα λεύκωμα φωτογραφιῶν, τό ὁποῖον ἡ ἴδια εἶχε συνθέσει καί ἐπιγράψει. Ἐπίσης ὑπάρχει καί μία φωτογραφία, ἡ ὁποία παριστάνει τόν Μέρτεν μαζί μέ τόν Μακρῆν, τήν Δοξούλα καί τόν θεῖον Κωνσταντίνον εἰς μίαν κοινήν ἐκδρομήν εἰς τά περίχωρα».

«Ὅταν ἐπλησίαζεν ὁλονέν περισσότερον ἡ γερμανική ἥττα ἐρρόντισεν ὁ Μέρτεν ὅπως ἡ Δοξούλα προσληφθῆ εἰς τό γραφεῖον τοῦ Συνηδοῦ βαρόνου φόν Σύλλενραμ, διαδόχου τοῦ Μπούχαρτ, καί νά ἀποφύγη οὕτω σκόπως τάς διώξεις τῆς κινήσεως ἀντιστάσεως».

«Καί ἡ Δοξούλα ὅμως ἔλαβε δικαίαν ἀμοιβήν διά τάς πληροφορίας της. Μαζί μέ τόν Μακρῆν καί τόν θεῖον Κωνσταντίνον, ὁ ὁποῖος δέν ἠδύνατο νά ζήση ἀπό τό μικρόν δικηγορικόν του γραφεῖον εἰς τάς Σέρρας, ἔλαβε τήν ἀποθήκην μεταζοῦτν ἑνός Ἑβραίου, ἤτις ἀντιπροσώπευεν ὀπωσδήποτε ἀξίαν περίπου 15.000 λιρῶν στερλινῶν. Πάντως, συνέδετο μέ τοῦτο ἡ ὑποχρέωσις τῆς συνεχίσεως τῆς λειτουργίας αὐτῆς. Ἐνδέχεται Ἴσως ὅτι πολλαπλαῖ ὑποχρεώσεις ἠμπόδισαν τόσον τόν θεῖον Κωνσταντίνον ὅσον καί τόν Μακρῆν, ὡς καί τήν ὡραίαν Δοξούλα νά ἐκπληρώσουν τήν ὡς ἄνω ὑποχρέωσιν. Πάντως, ἐπώλησαν συντόμως περαιτέρω τήν πρός αὐτούς ὑπό τύπον μεταγγυήσεως παραδοθεῖσαν ἀποθήκην ἀντί λίαν ἀξιολόγου ποσοῦ».

Πάντα ταῦτα εἶχον, βεβαίως, διά τήν περίπτωσιν τοῦ βρος Μέρτεν μικρόν ἐνδιαφέρον ἐάν ἡ Δοξούλα δέν εἶχε καταθέσει ἐνόρκως εἰς τήν δίκην τοῦ Μέρτεν ὅτι εἶχεν, Ἴσως, συναντήσει καθ' ὅλην τήν ζωήν της τόν ὄρα Μέρτεν δύο ἤ τρεῖς φοράς καί ἑκάστην φοράν μόνον στό πολύ ἐπί δέκα λεπτάς.

«Ἴσως ὑπάρχει κατανόησις διά τήν ψευδορκίαν μιᾶς ὡραίας γυναικας ὅταν γνωσίζη τις ὅτι «ὁ θεῖος Κωνσταντίνος Καραμανλῆς, ὁ μικρός δικηγόρος ἐκ Σερρῶν, εἶναι σήμερον πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος, ὅταν γνωρίζη τις ὅτι ἀό πρώην μνηστήρ» —σήμερον σύζυγός της—Μακρῆς κατώρθωσε νά γίνη ἐν τῷ μεταξύ ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χώρας του...».

ΚΑΙ ΤΟ «ΣΠΗΓΚΕΛ»

Ἡ περικοπή, ἐξ ἄλλου, ἡ ὁποία κατεχωρήθη εἰς τό περιοδικόν «Νέτρ Σπήγκελ» εἶναι ἡ ἑξῆς:

«...Ὑπό τοιαύτας συνθήκας, αἱ δι' ἀλείψεις μνήμης τοῦ Μάρμπαχ φαίνονται αὐτόνοητοι: α'Ἐπίσης καί ἐξηφάνισε ἀπό τήν μνήμην του τάς ἀρνητικάς ἀναμνήσεις τῆς διαμονῆς του εἰς τήν Ἑλλάδαν. Ἐπ' αὐτοῦ, λέγει ὁ καθηγητής Χάλλερμαν, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κιέλου: «Γεγονότα μακράν ἀπό το ἐγώ κείμενα, τῶν ὁποίων ἡ σημασία διά τήν ζωήν τοῦ ἀτόμου εἶναι μειωμένη, καί τά ὁποῖα δέν κάμουν ἐντύπωσιν εἰς αὐτό κατά τήν στιγμήν τῆς προσλήψεώς των, παρατηροῦνται ὀλιγώτερον καί λησμονοῦνται εὐκόλως».

«Κατί εἰς τά πράγματα: Οἱ ὡς μάρτυρες ἐξετασθέντες τότε συνάδελφοι τοῦ Μάρμπαχ ἀξιωματικοί εἰς Θεσσαλονίκην ἔχουν λησμονήσει τά τραγικά γεγονότα τῆς Πλατείας Ἐλευθερίας, τά ὁποῖα ὡς μή ἀφορώντα εἰς τό ἐγώ των, δέν ἀπετυπώθησαν εἰς τήν μνήμην των. Οὔτε κἀν ὁ βοηθός στρατιωτικός διοικητικός σύμβουλος Χάϊλε, ἤδη ταγματάρχης τῆς πόλεως Λύνσεμπουργκ, ἐνεθυμήθη "Ητο βοηθός καί ἀναπληρωτής τῆς Θεσσαλονίκης τόσον τοῦ Μάρμπαχ, ὅσον καί τοῦ Μέρτεν, ὑπό τήν Ἰδιότητα δέ αὐτήν συνέταξε τήν διαταγήν ἐκείνην διά τῆς ὁποίας ἐκαλοῦτο ὁ Μέρτεν ὁ 1000 "Εβραῖοι εἰς τήν Πλατεῖαν Ἐλευθερίας, διά νά λάβουν πιστοποιητικόν ἐργασίας καί ἀνά μαστιγωθοῦν. Οὔτω, ἀντιμετωπίζουν οἱ δύο ἄλλοτε στρατιωτικοί διοικητικοί σύμβουλοι τήν ἐπικειμένην κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Ὁ εἰς διαδεικνύοντα τεθεὶς πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συεδρίου Μάρμπαχ πιστεύει ὅτι αἱ διαλείψεις τῆς μνήμης δύνανται νά τόν προστατεύσουν ἀπό τήν κατηγορίαν τῆς ψευδορκίας.

α'Ο Μέρτεν, ὅτι ἡ ἐξαιρετική μνήμη του ἐπιτρέπει νά ἔχη γνῶσιν ἑνός γεγονότος διά τοῦ ὁποίου ἀνατρέπεται ὁ δυσκολώτερον ἀποκρυπτόμενος ἰσχυρισμός τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον του, ὅτι δηλαδή ἐπλούτισεν ἀπό τάς Ἑβραϊκάς περιουσίας.

Ὡς ἐνισχυτικόν τῆς μνήμης του ἐχρησίμευσε διά τόν Μέρτεν μία φωτογραφία παρουσιάζουσα αὐτόν, τήν γραμματέα του Δοξούλαν Λεοντίδου, τόν μνηστῆρα της Δημήτριον καί τόν θεῖον Κωνσταντίνον εἰς μίαν ἐξοχικήν διασκέδασιν. Γνωρίζει ὁ Μέρτεν κατά τήν α'Ἡχώ τοῦ 'Αμβούργου, ὅτι: «Οἱ τρεῖς ἔλαβαν τό κατάστημα μετοξωτῶν ἑνός ἐκτοπισθέντος Ἰουδαίου, ἀξίας 15.000 λιρῶν στερλινῶν». Ὁ Μάξ Μέρτεν δέν εἶχε δυσκολίας νά ἐξακριβώση τάς διευθύνσεις ἐπιτακίας τῶν τριῶν αὐτῶν Ἑλλήνων ποῦ ἀπέκτησαν Ἰουδαϊκήν περιουσίαν:

Ὁ θεῖος, Κωνσταντίνος Καραμανλῆς, πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος, μέ Ἕδραν καί κατοικίαν τάς Ἀθήνας.

Ὁ μνηστήρ, Δημήτριος Μακρῆς, Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν, μέ Ἕδραν καί κατοικίαν ἐπίσης τάς Ἀθήνας.

Ἡ γραμματεύς, Δοξούλα Μακρῆ, σύζυγος τοῦ Δημητρίου, συμμερίζεται τήν κατοικίαν τοῦ ἀνδρός της.

Τά τρία αὐτά πρόσωπα ἐφωδιάζαν, ὅπως πολλοί ἀπό τούς συμπατριώτας των, τόν διοικητήν Θεσσαλονίκης — Αἰγαίου μέ πληροφορίας. Καί ἐπειδή ὡς "Ελληνες δέν ἔπρατταν τοῦτο ἀμισθεί, ἠμείφθησαν, κατά τόν Μέρτεν, ἀπό τάς κατεσχημένας Ἑβραϊκάς περιουσίας, αἱ ὁποῖαι, κατά τόν τρόπον αὐτόν, διετηρήθησαν εἰς τό Ἑλληνικόν Ἔθνος».

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΖΗΤΕΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΣΠΗΓΓΕΛ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καί τό περιοδικόν «Σπήγκελ» τοῦ Ἀμβούργου ἐδημοσίευσαν πληροφορίας ὑπό μορφήν ἀφηγήσεων τοῦ κατ' ἐξοχήν ἐπιτυχοῦς ἐν Ἑλλάδι ἀεί ζηλωτοῦ πολεμικοῦ δόκτορος Μέρτεν, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀπλῶς συκοφαντικαί, ἀλλά τεκμαίνονται, τά ὁποῖα ἐάν δεν ἀξιωπρεπεῖν συγκεκριμένον δόλιον σκοπόν, ἀποτελοῦν ἀπρεψυμάτα νοσηροῦ ἐγκεφάλου.

Τό μέγεθος τοῦ ψεύδους τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν παρκιτεῖ καί μόνον ἀπό τα τεσσαρα κάτωθι στοιχεῖα:

1) Ὁ "Ελλην Πρωθυπουργός, συντιθεμενος πρός τους ἰσχυρισμούς των ἀνωτερω ἐντυπων, καθ' ὅλον τό διαστημα τῆς Κατοχῆς οὐδεποτε εὑρεθη εἰς τήν Θεσσαλονίκην.

2) Τόν ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆν, τον ὁποιον ἐυφανίζουν ὡς συναντωμενον μετα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατα την διαρκειαν τῆς Κατοχῆς, εγκυμονεῖ μετα τοῦ κ. 1956, ἤτοι 11 ἔτη μετα την λήξιν τοῦ πολεμου.

3) Οὐδεμιαν ὀδόν ἀπωταταν συγγενειαν ἔχει με ἐν ἐυφανιζομενην ὑπό των ἀνωτερω ἐντυπων ὡς ἀναψιαν του σύζυγον τοῦ κ. Μακρῆ την ὁποιαν ἐδω πρωτην φοραν συναντησεν ὅταν ἐγνώρισε τον σύζυγόν της.

4) Ὁ ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆς, ὅστις ἐυφανιζεται ἐν ἔτει 1942 —1943 ὡς μνηστηρ της νῦν συζύγου του, ἀγούσης τότε τό 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, οὐτε μνηστηρ αὐτῆς ἤτο οὐτε καί ἐγνωριζε ταυτην κατα την ἐποχην ἐκεινην, συζευχθεῖς αὐτην τό 1949.

Ἡ γερμανικη κοινη γνωμη θα δυνηθῆ καί ἀπό μόνον αὐτά τά ἀπολύτως ἀντικειμενικά δεδομένα, νά ἐκτιμήση τήν ἠθικην ποιότητα τῶν ἀνωτέρω δημοσιευμάτων.

Ἐκ παραλλήλου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευμάτων τούτων, ἡ Γερμανική Κυβέρνησις πρακτεῖ εἰς τήν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Δημοσιεύματα γερμανικῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος καί ἑνός γερμανικοῦ περιοδικοῦ περιεχον προσβλητικάς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆ. Τά δημοσιεύματα ταῦτα βασίζονται προδήλως ἐπί δηλώσεων τοῦ τέως στρατιωτικοῦ διοικητοῦ συμβούλου δόκτορος Μέρτεν, καταδικασθέντος ἐν Ἀθήναις εἰς εἰσκτην 25 ἐτῶν καί ἐκδοθέντος ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν Ὁμοσπονδιακήν Δημοκρατίαν. Ἔναντι τῶν εἰς τα δημοσιεύματα ταῦτα διαλαμβανομένων κατ' ἰδίαν ἰσχυρισμῶν, ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις ζλαβε θέσιν διά δηλώσεων ἤτις ἀνεκοινώθη καί εἰς τόν ἐν Ἀθήναις πρεσβυν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας ὑπό τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλοπούλου.

Διά τῆς δηλώσεως ταύτης, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀνατρέπονται κατά τρόπον ἀτεχνῆ, καί ἐφ' ὅλων τῶν σημείων, οἱ ἰσχυρισμοί οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τά ἄνω δημοσιεύματα τοῦ γερμανικοῦ τύπου καθ' ὅσον ἀφοροῦν τόν Ἕλληνα πρωθυπουργόν καί τόν "Ελληνα ὑπουργόν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Ὁμοσπονδιακή Κυβέρνησις λυπεῖται ἰδιαιτέρως διά τά δημοσιεύματα ταῦτα. Αἱ ἀναφερθεῖσαι σοβαρῶς ὁ ἀνεφοδιασμός τῆς Θεσσαλονίκης κατά τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καί ἑνός μέλους τῆς Κυβερνήσεως φίλης καί συμμάχου χώρας. Αἱ προσβολαί αὗται εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον βαρεῖαι, καθ' ὅσον ἄχι μόνον τάς ἐξαν σοβαρῶς τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία διά τῆς ἐκδόσεως καθέντος δόκτορος Μέρτεν εἶχεν ἐπιδείξει συγκατάβασιν πλήρους κατανοήσεως, ἀλλά καί εἶναι ἱκαναί νά προκαλέσουν ἀγανάκτησιν εἰς εὐρύτερα στρώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Πέραν τούτων, ὁ ἐν